

Prije nekoliko tjedana posjetila sam radionicu "Blažeković medičar i voskar". Supružnici Josip i Antonia vode šezdesetogodišnji obiteljski posao izrade licitarskih ukrasa. Licitar je tradicionalni hrvatski kolačić koji je u potpunosti ručno izrađen. Tako je poseban da je zanat izrade licitara uvršten na UNESCO-ov popis nematerijalne kulturne baštine.

Možda se sjećate vijenca koji sam prije mjesec dana postavila na moj Facebook, u potpunosti izrađen od tih ukrasa.

Priča o vijencu počinje u radionici Blažeković 2014. godine kada sam odlučila svoju mamu iznenaditi božićnim poklonom jer sam u to vrijeme bila u Australiji. Bila je u sedmome nebu kad ga je dobila, a i ja sam se zaljubila u njega kad sam ga vidjela uživo ovaj Božić. Stoga, morala sam vam pokazati kako se prave ove stvarčice.

Njihova priprema traje oko dva do tri tjedna. Prvo se tijesto zamijesi, zatim se izrežu oblici i postave na pleh za pečenje, a zatim se peku oko pet minuta i ostavljaju na stranu da se ohlade. Proces lijepljenja je vrlo zanimljiv jer lijepe dva komada zajedno s konopcom u sredini, tako da ih možete objesiti na božićno drvce ili bilo gdje drugdje. Nakon što se ljepilo potpuno osuši, kućice i božićna drvca ili srca se umaču u posebnu smjesu boje i ponovno se stavljaju na sušenje.

Završni dio cjelokupnog procesa je ukrašavanje ukrasa glazurom. Tu Antonia doista pokazuje kako mora biti nevjerovatno mirna, koncentrirana i fokusirana na detalje da bi napravila ove delikatne dekoracije. Također, pokazala mi je i jedan od većih komada iz njihove božićne kolekcije, čarobno božićno drvce s crvenim ukrasom i ponekim detaljima od zrcala.

Još jedna nevjerovatno zanimljiva informacija za mene kao lingvisticu je da u hrvatskom jeziku postoje hrpe posuđenica iz njemačkog jezika koje se koriste samo u kontekstu proizvodnje licitara. "Tunkanje" označava uranjanje ukrasa u boju. Zatim imamo "abzecanje" što je proces stavljanja na pleh za pečenje. "Štehanje" je proces izrezivanja oblika iz tijesta i onaj koji mi se najviše svidio je "ajzanje" tj. proces konačnog dekoriranja ukrasa.

Nakon nekoliko vrlo informativnih sati s Josipom i Antonijom, bilo je vrijeme isprobati koliko je teško ukrašavati. Antonia me uvjerila da nisam tako loša, ali kad pogledate ova dva zajedno, možete jasno vidjeti koji sam ja napravila.

Nadam se da vam se ovaj videozapis svidio i da ste vidjeli malo hrvatske tradicije. Ako jeste, pišite mi u komentarima i pretplatite se na moj kanal za još sjajnih videozapisa iz cijelog svijeta, a ako ikada dođete u ovaj dio svijeta, svakako nabavite jedan od ovih originalnih hrvatskih suvenirna. Vidjet ćemo se u mom sljedećem videu i do tada ostavite strah i živite svoje snove.